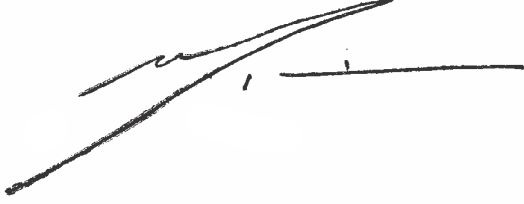

Let your life be a
constant search for the Truth
and it will be worth
living

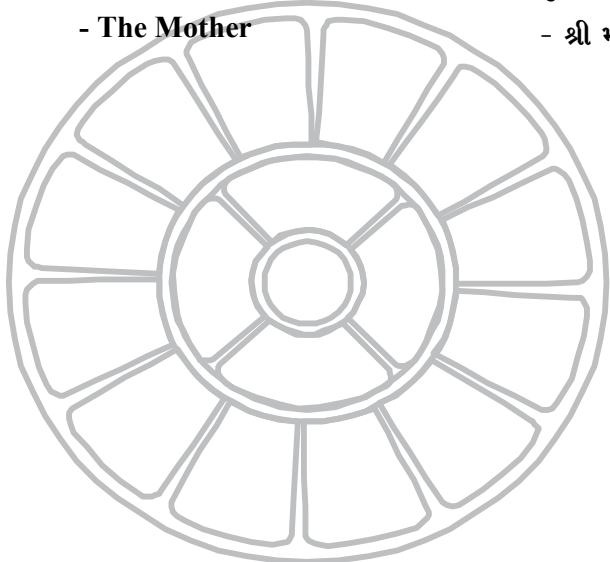
Let your life be
a constant search
for the Truth and
it will be worth living.

- The Mother

તમારું આખું જીવન

એક પરમ સત્યની સતત શોધ
બની રહેવું જોઈએ, અને એ
જીવન જીવવા જેવું રહેશે.

- શ્રી માતાજી

Prosperity

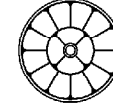
શ્રી માતાજીની
સિદ્ધિ-રિદ્ધિ

2017
MARCH

૧ માર્ચ ૨૦૧૭

— જીવન - ક્રમવિકાસ —

— Life - Evolution —

Life is meant for
seeking the Divine
Life is realised when
finding the Divine

Life is meant for seeking the Divine,
Life is realised when finding the Divine.

[February 1971: The Mother gave this special message for Prosperity]

જીવન છે પ્રભુને શોધવા માટે,
જીવનની સિદ્ધિ બને છે પ્રભુ મળે છે ત્યારે.

[ફેબ્રુઆરી ૧૯૭૧: સિદ્ધિ રિદ્ધિ માટે શ્રી માતાજીએ આપેલો ખાસ સંદેશ]

- શ્રી માતાજી

If there is an evolution in material Nature and if it is an evolution of being with consciousness and life as its two keyterms and powers, this fullness of being, fullness of consciousness, fullness of life must be the goal of development towards which we are tending and which will manifest at an early or later stage of our destiny. The self, the spirit, the reality that is disclosing itself out of the first inconstancy of life and matter, would evolve its complete truth of being and consciousness in that life and matter. It would return to itself – or, if its end as an individual is to return into its Absolute, it could make that return also, – not through a frustration of life but through a spiritual completeness of itself in life. Our evolution in the Ignorance with its chequered joy and pain of self-discovery and world discovery, its half fulfilments, its constant finding and missing, is only our first state. It must lead inevitably towards an evolution in the Knowledge, a self-finding and self-unfolding of the Spirit, a self-revelation of the Divinity in things in that true power of itself in Nature which is to us still a Supernature.

- Sri Aurobindo

‘The Life Divine’
the very last paragraph –

જડ પ્રકૃતિમાં જો ક્રમવિકાસની ક્રિયા થઈ હોય અને એ વિકાસ તે ચેતના અને જીવન રૂપી બે ચાવી જેવાં તત્ત્વો અને શક્તિઓ ધરાવતા કોઈ સત્ તત્ત્વનો વિકાસ હોય, તો સત્ તત્ત્વની આ પ્રકૃતિલક્ષિતા, ચેતનાની પ્રકૃતિલક્ષિતા, જીવનની પ્રકૃતિલક્ષિતા એ આ ક્રમવિકાસનું લક્ષ્ય હોવું જોઈએ.

એ વિકાસ તરફ આપણે જઈ રહ્યા છીએ અને મોડી કે વહેલી એ વસ્તુ આપણા ભાવિના કોઈ તબક્કામાં પ્રગટ થશે.

જીવન અને જડતત્ત્વની પહેલી અચેતનતામાંથી જે આત્મા, જે દિવ્ય તત્ત્વ, જે વાસ્તવિકતા પોતાનું સ્વરૂપ પ્રગટ કરી રહી છે તે એ જીવન અને જડતત્ત્વમાં સત્ રૂપનું અને ચેતનાનું સંપૂર્ણ સત્ય પ્રગટ કરશે.

એ પરમ તત્ત્વ પોતાના સ્વરૂપને પાછું પ્રાપ્ત કરશે, – અથવા, વ્યક્તિ તરીકેનો તેનો અંત તેના નિરપેક્ષ કેવળ તત્ત્વમાં પાછા ફરવાનો હશે, તો તેવું પુનર્ગમન પણ તે કરી શકશે, – પણ એ પુનઃપ્રાપ્તિ તે જીવનની નિષ્ફળતામાં થઈને નહિ પરંતુ જીવનમાં પોતાની એક આધ્યાત્મિક પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરીને કરશે.

અજ્ઞાનમાં આપણો જે ક્રમવિકાસ થયો છે

તેમાં આત્માની ખોજ અને જગતની ખોજના સુખ

દુઃખના જે વારાફેરા માણસે જોયા છે,

એમાં જે અર્ધ સફળતાઓ, અને સતત શોધ અને

હાનિ એણે અનુભવ્યાં છે,

એ તો ફક્ત આપણી પ્રાથમિક અવસ્થા છે.

એને પરિણામે અનિવાર્યપણે જ્ઞાનમાં આપણો ક્રમવિકાસ થવો જોઈએ,

દિવ્ય તત્ત્વે પોતાની જાતની શોધ મેળવવી જોઈએ,

પોતાનો સ્વ-વિકાસ સાધવો જોઈએ,

સર્વમાં રહેલી દિવ્યતાનો આત્મ-આવિષ્કાર આપણા

માટે જે હજી પરાપ્રકૃતિ રૂપે રહેલી છે તે

પ્રકૃતિમાં આવેલી તેની પેલી સાચી શક્તિની

અંદર થવો જોઈએ.

અનુ. અંબાલાલ પુરાણી
‘દિવ્ય જીવન’- છેક છેલ્લો ફકરો.

- શ્રી અરવિન્દ